

רבינו, צריך לארח בלישכתו, בביקור רישמי, את מוכבת הקולנוע אליזבת טיילור. טען רבינוף: "האם נשיא ארץ צות-הברית, נשיא צרפת או מלך ספרד היו נוהגים כך? לדעתי, הרצון לארח מוכבת מבטא לא רק סקרנות אישית, אלא גם גישה קרתנית." אגב, רבינוף טען כי אין זו הפעם הראשונה שבה מגלה רבינו קרתנות מעין זו, ואמר: "ב-1965 היתה כאן סופיה לורן לצורך צילומי הסרט יהודית. רבינו, או הרמטכ"ל, והאלוף אברהם יפה, היו מלוויה של הכוכבת בסיועיה בארץ — וזה נראה לי מגוחך." טענה נגדו הנה זמר: "צריך להביא בחשבון בון שמדינת ישראל זקוקה להסברה' כאוויר לנשימתה... יש בעולם מיליוני אנשים שרצוי להביא לתודעתם את קיומה של ישראל, והם מתעניינים באליזבת טיילור או בלייזה ביגלי, ולא בהגות ובפוליטיקה. חוץ מזה, אליזבת טיילור היא יהודיה כשרה בתוקף גיור, ושמה בישראל עליזה ב'."

אגב, זאת לא היתה צרתו היחידה של יצחק רבינו השבוע. אחרי שחתנו, אברהם בן-ארצי, נפצע קשה לפני שלושה שבועות בתאונת-דרכים בסיני ושוכב מאז ללא-הכרה, הסתבר כי גם מצב בריאותה של בתו, רליה, הנמצאת בי חודשי הריון מתקדמים, אינו תקין, והיא התקבלה למרפאה להריונות בעלי סיכון גבוה. היא מאושפזת בתל-השומר, אותו בית-חולים שבו מאושפז בעלה.

גיליון-סטנטיל מודפס הועבר בשבוע האחרון מיד ליד בבניין הכנסת, והעלה חיוכים רבים על פני מי שראה אותו. הגיליון היה דף-עבודה (קול-טיט) של סירטו של מנחם חם גולן על מיצצו אנטבה, והיתה בו רשימת השחקנים שהשתתפו בצילומים באותו יום. כך היה כתוב בדף: "דן שומ"רון — אריק לביא, יוני יהורם גאון, שוקי — אסי דיון, יצחק רבינו — סטאטיסט, שימעון פרם — סטאטיסט."

מי שהיה קצין-צנחנים ראשי ופקד בפועל על פשיטת צה"ל באנטבה, תת-אלוף דן שומרון, אינו מרוצה ביותר מהספולאריות הרבה שבה הוא זוכה כשהוא מונצח, בגודל טבעי, בלא פחות משלושה סרטי-קולנוע, בינתיים. מה שגורם לאי-שביעות-הרצון של דן שומרון הוא השחקנים ש נבחרו כדי לגלם את דמותו. אמר שומרון לעיתונאית נעמי רון: "כל זה נראה לי מגוחך. אם זה לא היה רציני מבחינתי, הייתי צוחק על כל העניין. שמעתי שאריק לביא משחק אותי, אני לא חושב שהוא בכלל יכול להבין אותי, גם לא דרך הסברים של אנשים אחרים. אני מרגיש שלא בנוח שהוא משחק אותי. מבחינתי, זה אפילו קצת מעליב. לעניין של צ'רנס ברונסון אני לא מתייחס ברצינות. אני כבר מדמיין לעצמי את יהורם גאון במטוס, בתור יוני, שר את רוח, רוח... מה שדן שומרון לא ידע, הוא שאם העניין כל-כך איכפת לו, הוא יכול למנוע שימוש בשמו בסרטים. שום מפיץ-קולנוע אינו רשאי להשיג חמש בשמו של אדם חי, אם זה מתנגד לכך."

בדיון שנערך בכנסת על החברה לישראל ב' הזכיר ח"כ

אריק שרון נוהג להירגע ממשע-הבחירות האינטנסיבי שבו פתח, הריבה לפני האחרים, כשהוא משחק שחמט במישרי תנועתו החדשה, שלומציון. כלי השחמט שבהם הוא משחק הם כלים מפלסטיק תוצרת הארץ, שהמלך מעוצב בהם בצורת מנג'ודיד והמלכה בצורת חנוכייה. ראה אותו אחד מחסידיו עם כלים אלה ואמר לו: "אתה צריך להחליף את כלי האוייב. לא ייתכן שתשחק נגד כלים יהודיים. המלך של היריב צריך להיות בצורת חצי-סהר, ואילו המלכה בדמות שחרזודה."

הגרמנים במשך ארבע שנים, עד 1945. כשחזר מהשבי לארץ, פגשו אותו ידידיו בנמל חיפה ומיהרו לבשר לו כי בשנות היעדרו מהארץ חל פילוג בין מפא"י ואחדות-העבודה. בור במקום לדעת מפיו לי איזה פלג הוא עומד להצטרף. השאלה הראשונה ששאל בן אהרון היתה: "אל מי הצטרף נמירובסקי?" נמירובסקי לא היה אלא מרדכי נמיר, מי שהפך לימים שר בממשלת ישראל וראש-עיריית תל-אביב, והיה בר-סלוגתא גדול של בן-אהרון. כאשר בישרו לבן-אהרון שנמיר הלך עם מפא"י, השיב בן-אהרון: "אז אני הולך לאחדות העבודה". כששאלו את האישיית מהו הנמשל, השיבה: "אם זרו (אלוף (מיל.) מאיר זורע) הלך עם ידן, מקומי לא יהיה שם."

במסיבה שערך עורך-הדיון אליהו גיצדטר, ראש אגודת מכבי תל-אביב, לכדור-סלני האגודה, השתתף גם ח"כ משה דיון, הקמיע" של קבוצת הכדורסל. דיון ניצל את ההזדמנות, גילה כיצד מגיבה אשתו, רחל כורם, באותם מישחקי-כדורסל של מכבי תל-אביב שבהם היא נלווית אליו: "היא כוססת במהלך המשחקים את ציפורניה, ולפעמים היא אפילו מתפרעת בשאגות." רחל נעצה בדיון מבט-תוכחה, ואז מיהר דיון לתקן את עצמו: "זה רק במישחקים — בבית היא דווקא בסדר."

יבכות פומבי פרץ בין עורכת דבר, חנה זמר, לבין מבקרה-קולנוע של עיתונה, זאבי רבי-לורן, סביב השאלה אם היה ראשה-ממשלה, יצחק

גולדה היא מועדון-לילה, הרצל הוא מחזה ברודוויי ואלון הוא שמו של מוסך שבו מדברים עברית — כל זה כמוכר, בניו-יורק, העיר העיברית הגדולה בעולם. דיון הוא שם סרט שיבוים בדי אטו פרמינג'ר, ורק היים הרצוג הוא בינתיים שגריר ישראל באו"ם בילבד, מבלי שאף בית-קפה, מועדון-לילה או הנות-תכשיטים יטלו את שמו בהשאלה לשימוש מיסחרי. אבל אחרי הופעתו האחרונה של הרצוג ברשת סיי-בי-אס, יש להניח שחברת-מחשבים אמריקאית תשאל את שמו לשירור-תיה, שכן, הוא הפגין כושר חשבוני יחיד-במינו: "באו"ם הברות 145 מדינות. 70 מהן הן קומוניסטיות, גוררות או ערי-ביות, ומדינת-ישראל אינה מת-חשבת בהן. משיבועים-יחמש מדינות הנותרות, רק 28 מדינות, כולל ישראל, הן מדינות דמוקרטיות, וארבע-עשרה מדינות כאלה הצביעו נגד ההחלטה... ועל זה נאמר: עוד ניצחון כזה ואבדנו."

אישיות פוליטית לשע-בר, שפרשה מפעילות, נשאלה באחרונה אם אין בכוחה להצטרף לתנועתו הדמוקרטית של הפרופסור ייגאל דיון. השיב האיש בספור: "יצחק בן-אהרון היה לוטננט-בן-חילה-הפרים הבריטי במילחמת-העולם השנייה, וישב בשבי

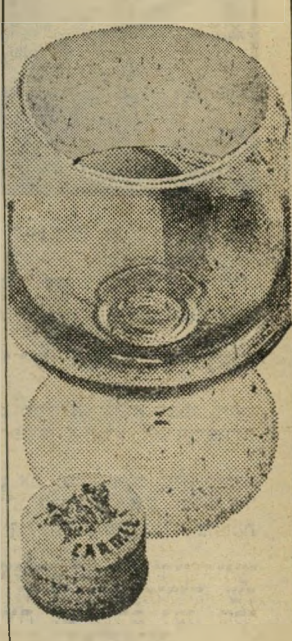

אריאל זילבר הוא אחד מוכבי-הזמר הגדולים שידעה המדינה מעודה, ולכן הוא מרשה לעצמו לנהוג בקפריזיות בעת הופעתו בתוכניתו רוצי שמוליק. אריאל מפסיק מדי-פעם את המוסיקאים המלווים אותו, ומעיר להם על אופן נגינתם. שבוע עבר החליט אריאל, כי נמאס לו לשירת את רוצי שמוליק, באמצע השיר נטל את החצוצרה והרביץ קטע-ג'אז, שכל קשר בינו לבין הלהיט מיקרי בהחלט. אולם הקהל דרש את רוצי שמוליק, ואריאל זילבר נאלץ לתת אותו.

לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי

כרמל מזרחי מקינה ראשון לציון וזכרון יעקב